

Arrest

nr. 257 185 van 24 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HERSENS
Rue Jondry 2A
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. HERSENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeksters, die verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten, dienen een verzoek om internationale bescherming in op 1 oktober 2019.

1.2. Verzoeksters worden op 17 november 2020 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

1.3. Op 25 januari 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing t.a.v. eerste verzoekster, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op 16 mei 1977. U bent geboren en getogen in de Colonia Escalon in San Salvador. Op uw twintigste ging u alleen wonen in het huis dat u door uw vader geschonken werd. Sinds 2015 woont uw huidige partner, K. P. G. G. (O.V. X) bij u in.

De laatste acht jaar in El Salvador werkte u voor Concarinio, een bedrijf dat Braziliaanse gourmet en desserts maakt. In 2015 begon u samen met uw partner een winkel aan jullie huis. Jullie verkochten voedingsproducten en de mensen die jullie kenden bleven soms ook iets drinken op de patio. Jullie hadden een verkoopster, M., die in de winkel stond. Begin 2019 stopte u met uw werk bij Concarinio en richtte u zich volledig op jullie winkel. In januari 2019 kwam er een bendelid van de MS naar jullie winkel, hij sprak u aan. Jullie moesten om de twee weken op vrijdag 50 dollar betalen aan dit bendelid. U betaalde dit bedrag elke twee weken en werd er door het bendelid telkens aan herinnerd dat u hierover moest zwijgen. Op 22 juli 2019 kwamen er opnieuw bendeleden naar jullie zaak. Deze keer kon uw partner, vanachter de deur, het gesprek opnemen met haar gsm. Ze hadden besloten om het bedrag te verhogen. Vanaf dan moesten jullie 120 dollar per twee weken betalen aan de bende. Twee dagen later besloten jullie klacht in te dienen tegen deze afpersing en bedreigingen bij het parket. Een bewaker, die buiten stond, hoorde jullie verhaal aan en zei dat het geen goed idee was om aangifte in te dienen want de gevolgen zouden pijnlijk kunnen zijn. Jullie besloten om geen aangifte te doen. De daaropvolgende vrijdag hadden jullie dit bedrag niet bij elkaar, jullie konden enkel 50 dollar betalen. Het bendelid maakte een gebaar, nam het geld aan en vertrok. Op 29 juli 2019 stak er een brief onder jullie deur, waarin jullie bedreigd werden omdat jullie niet gedaan hadden wat de bende gezegd had. Er stond in dat jullie gebeld zouden worden. Vanaf dan betaalden jullie de gevraagde 120 dollar elke twee weken en besloten jullie om het land te verlaten.

Naast de problemen omwille van jullie zaak, hebben u en uw partner ook discriminatie en verbale intimidaties gekend omwille van jullie geaardheid. U werd gepest door enkele buurvrouwen. U vreest gedood te kunnen worden, aangezien er moorden gepleegd worden op mensen uit de LGBT-gemeenschap in El Salvador. U voegt toe dat jullie relatie geheim was en jullie als koppel geen normaal leven konden leiden.

Op 23 september 2019 heeft u samen met uw partner El Salvador verlaten. Jullie reisden legaal met jullie eigen paspoort met het vliegtuig naar België. Op 1 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en identiteitskaart, facturen en betalingsbewijzen van uw winkel, een foto van uw winkel, een artikel over de situatie van LGBT in El Salvador en een dreigbrief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u homoseksueel. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de El Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve

maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuelen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaart dat u vreest te worden vermoord in El Salvador omwille van uw relatie en het feit dat u deel uitmaakt van de LGBT-gemeenschap (CGVS X, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt echter geheel niet dat u, noch uw partner, in El Salvador ernstige problemen hebben gekend omwille van jullie geaardheid of jullie relatie (CGVS X, p. 13-14, 18-19). Jullie woonden samen als koppel en kwamen samen buiten in jullie vrije tijd (CGVS X, p. 7). Jullie gingen samen op bezoek bij uw vader en de partner van uw tante. De broer van uw partner kwam regelmatig bij jullie op bezoek (CGVS X, p. 7). U had enkele vrienden in de LGBT-gemeenschap en er was een ontmoetingsplaats gericht op mensen uit de LGBT-gemeenschap in het winkelcentrum (CGVS X, p. 19). U ontkende weliswaar tegen uw familie dat u lesbisch was, maar uit uw verklaring blijkt aldus niet jullie een verborgen leven moesten leiden (CGVS X, 6-8).

Er waren enkele buurvrouwen die u denigrerende opmerking toeriepen (CGVS X, p. 14). Zeven à acht jaar geleden kreeg u vele negatieve opmerkingen en had u zelfmoordgedachten, omdat u toen frequenter verbaal aangevallen werd. Later probeerde u geen aandacht te besteden aan de mensen die u dat soort dingen zeiden (CGVS X, p. 18). Sommige mensen kwamen niet naar jullie winkel omwille van de geruchten over jullie als lesbisch koppel (CGVS X, p. 18). U heeft geen andere vormen van discriminatie of intimidatie gekend in El Salvador (CGVS X, p. 18-19). U werd nooit fysiek belaagd omwille van uw geaardheid (CGVS X, p. 13). Hoewel bijzonder betreutswaardig, zijn de door u aangehaalde incidenten gezien bovenstaande vaststellingen onvoldoende ernstig om gekwalificeerd te worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde artikels, die handelen over de algemene situatie van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador, zijn niet in bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Met betrekking tot uw verklaring over de problemen met de bende MS (CGVS X, p. 12-13), dient te worden opgemerkt dat u en uw partner, K. P. G. G. (O.V. X), zich op dezelfde problemen baseren. In hoofdte van uw partner werd een weigeringsbeslissing genomen. Eenzelfde beslissing voor u dringt zich derhalve op. Dit onderdeel van de beslissing van uw partner, waarbij rekening werd gehouden met uw verklaringen, is gebaseerd op volgende motieven:

"Voorts dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/>

[default/files/rapporten/coi focus salvador. situation securitaire 20201012.pdf](#)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de **reden** van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u en uw partner afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Uit de verklaringen van u en uw partner blijkt nergens dat jullie in de specifieke aandacht van een misdaadbende stonden omwille van jullie geaardheid. Jullie hebben El Salvador verlaten omdat bendelenden sinds begin 2019 het op een deel van jullie inkomsten gemunt hadden nadat ze hadden vastgesteld dat jullie zaak beter begon te draaien (CGVS X, p. 15, 20-21; CGVS X, p. 12-13, 18). Jullie kwamen voordien nooit in contact met bendeleden (CGVS X, p. 19; CGVS X, p. 14). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten in El Salvador (CGVS X, p. 16). U bent niet politiek actief (CGVS X, p. 16). Uw partner was in het verleden, in 2005 en 2012, wel politiek actief in El Salvador (CGVS X, p. 9). Ze bleef nadien lid van een comité, maar uit haar verklaring blijkt niet dat zij of u hier ooit problemen door kenden (CGVS X, p. 9).

Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die erop zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u en uw partner, nadat jullie zaak beter begon te draaien, werden afgeperst door bendeleden (CGVS X, p. 15, 20-21). Jullie betaalden van januari tot juli 2019 50 dollar per twee weken en van juli tot en met september 2019 120 dollar per twee weken. Hoewel de eis tot betaling gepaard zou zijn gegaan met verbale bedreigingen, met name dat jullie hier met niemand over mochten praten, en een dreigbrief (CGVS X, p. 15, 21), moet er worden vastgesteld dat jullie zijn ingegaan op hun vraag en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (CGVS X, p. 20-23). Tussen januari en juli 2020 betaalden jullie elke twee weken 50 dollar, jullie kenden geen andere problemen (CGVS X, p. 20-21). Na de dreigbrief van 29 juli 2019 betaalden jullie elke twee weken 120 dollar tot aan jullie vertrek en ook in deze periode kenden jullie geen andere problemen (CGVS X, p. 23). Met betrekking tot de gevolgen van de afpersing op uw levensomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat jullie geld genoeg hadden om de 50 dollar en vervolgens de 120 dollar elke twee weken te betalen (CGVS X, p. 23). Uw partner verklaart dat jullie nooit geld hebben moeten lenen om het bedrag te kunnen betalen (CGVS X, p. 10). Jullie woonden in het huis dat eigendom was van uw partner en dat zij gekregen heeft van haar vader (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 5). Jullie hadden gemakkelijk meer dan 2000 dollar spaargeld waarmee jullie de vliegtuigtickets hebben betaald (CGVS X, p. 11). Jullie familieleden die in El Salvador wonen, kennen evenmin (financiële) problemen in El Salvador (CGVS X, p. 7, 23; CGVS X, p. 8). Uit uw verklaringen

over uw persoonlijke situatie blijkt dan ook niet dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Bovendien dient te worden opgemerkt dat jullie geen bescherming hebben gezocht bij de autoriteiten tegen deze vorm van afpersing. U stelt dat jullie klacht wilden gaan indienen, maar jullie hiervan hebben afgezien nadat een bewaker jullie zei dat het beter was om geen aangifte in te dienen (CGVS X, p. 15). Uit uw verklaring blijkt niet dat u nog verdere stappen heeft ondernomen om bescherming te zoeken in El Salvador, hetgeen de ernst van de door u voorgehouden problemen ondermijnt. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.”

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart hebben louter betrekking op uw identiteit. De foto van een koelkast in jullie winkel en de betalingsbewijzen en facturen van de winkel tonen hooguit aan dat jullie een zaak hadden in El Salvador. Er kan uit deze documenten echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale

bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111).

Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties.

Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.situationsecuritaire20201012.pdf>) blijkt

dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing t.a.v. tweede verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op 24 januari 1992. U groeide op in Ciudad Merliot in Santa Tecla. Op 22 december 2005 werd uw vader om het leven gebracht door bendeleden. U verhuisde samen met uw moeder, broer en zus eerst naar Zaragoza en vervolgens naar La Sabena in La Libertad. In 2015 bent u ingetrokken bij uw partner, A. R. V. V. (O.V. X), in de Colonia

Escalon. In 2015 startte u met de studie Psychologie aan de universiteit Francisco Gavidia in San Salvador. U heeft deze studie vier jaar gevolgd, maar hem niet kunnen afmaken omwille van jullie vertrek uit El Salvador. In 2015 begon u te werken voor verschillende bedrijven in de Human Resources. Tot aan uw vertrek werkte u voor Accion Empressaria in de Colonia Escalon. Uw partner werkte voor een bedrijf dat Braziliaanse nagerechten maakt.

In 2015 begon u samen met uw partner een winkel aan jullie huis. Jullie verkochten voedingsproducten en de mensen die jullie kenden bleven soms ook iets drinken op de patio. Jullie hadden een verkoopster, M., die in de winkel stond. Begin 2019 stopte uw partner met haar werk en richtte ze zich volledig op jullie winkel. In januari 2019 kwam er een bendelid van de MS naar jullie winkel, hij sprak uw partner aan. Jullie moesten om de twee weken op vrijdag 50 dollar betalen aan dit bendelid. Uw partner betaalde dit bedrag tot in juli 2019. Op 22 juli 2019 kwamen er opnieuw bendeleden naar jullie zaak. Deze keer kon u, vanachter de deur, het gesprek opnemen met uw gsm. Ze hadden besloten om het bedrag te verhogen. Vanaf dan moesten jullie 120 dollar per twee weken betalen aan de bende. Twee dagen later besloten jullie klacht in te dienen tegen deze afpersing en bedreigingen bij het parket. Een bewaker, die buiten stond, hoorde jullie verhaal aan en zei dat het geen goed idee was omdat hij zaken had gekend waarbij het neerleggen van een klacht niet goed uitgedraaid was. Jullie besloten om geen aangifte te doen. De daaropvolgende vrijdag hadden jullie dit bedrag niet bij elkaar, jullie konden enkel 50 dollar betalen. Het bendelid maakte een gebaar, nam het geld aan en vertrok. Op 29 juli 2019 stak er een brief onder jullie deur, waarin jullie bedreigd werden omdat jullie niet gedaan hadden wat de bende gezegd had. Er stond in dat jullie gebeld zouden worden. Vanaf dan betaalden jullie de gevraagde 120 dollar elke twee weken en besloten jullie om het land te verlaten.

Naast de problemen omwille van jullie zaak, hebben u en uw partner ook discriminatie en verbale intimidaties gekend omwille van jullie geaardheid.

Op 23 september 2019 heeft u samen met uw partner El Salvador verlaten. Jullie reisden legaal met jullie eigen paspoort met het vliegtuig naar België. Op 1 oktober 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort en identiteitskaart, een belastingkaart, facturen en betalingsbewijzen van uw winkel, een foto van uw winkel, uw inschrijvingsdocumenten aan de universiteit, artikels over de situatie van LGBT in El Salvador, een artikel dd. 22 december 2005 over de moord op uw vader en een dreigbrief.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen bent u homoseksueel. Het CGVS trekt uw seksuele geaardheid niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt weliswaar dat er in de El Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en homofoob geweld tegen homoseksuelen, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, dat de overheid de laatste jaren verschillende positieve maatregelen heeft genomen om de LGBTI gemeenschap te beschermen, en dat lokale organisaties die het opnemen voor de rechten van homoseksuele personen erin geslaagd zijn om een wijziging van de strafwet af te dwingen waardoor strengere straffen opgelegd kunnen worden voor haatmisdrijven ingegeven door seksuele geaardheid en genderidentiteit. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Voorts blijkt uit informatie dat er

in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de pride parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. Zo namen er in 2018 meer dan twaalf duizend mensen deel aan de gay pride in de hoofdstad en aan de verschillende activiteiten georganiseerd door de Nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de pride getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat iedere homoseksueel in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van een vervolging. Ook UNHCR heeft in de eligibility guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, dit om onderstaande redenen.

U verklaart dat u vreest te worden vermoord in El Salvador omwille van uw relatie en het feit dat u deel uitmaakt van de LGBT-gemeenschap (CGVS X, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt echter geheel niet dat u, noch uw partner, in El Salvador ernstige problemen hebben gekend omwille van jullie geaardheid of jullie relatie (CGVS X, p. 15-18). Jullie woonden samen als koppel en kwamen samen buiten in jullie vrije tijd (CGVS X, p. 9). Jullie namen deel aan de marsen van de LGBT-gemeenschap (CGVS X, p. 16). U heeft een heel goede band met uw familie, u ging uw moeder regelmatig opzoeken en uw broer kwam regelmatig bij u thuis op bezoek (CGVS X, p. 14, 17). Uw familie wil uw geaardheid niet aanvaarden, waardoor jullie daar niet over praten (CGVS X, p. 17).

Gevraagd naar specifieke gebeurtenissen die u zou hebben meegemaakt gerelateerd aan uw geaardheid, wijst u op de intimidatie van buurtbewoners of personen op straat (CGVS X, p. 15). Opnieuw gevraagd concrete voorbeelden aan te halen, zegt u dat mensen zeiden dat ze bij jullie geen inkopen moesten gaan doen omdat jullie lesbisch en vuil zijn (CGVS X, p. 15). Gevraagd welke mensen dat zeiden, komt u niet verder dan de algemene verwijzing naar "buurtbewoners", u hoorde enkel van derden dat mensen dergelijke zaken over jullie zeiden (CGVS X, p. 15-16). U verklaart bovendien dat dergelijke uitspraken niet veel invloed hadden op jullie verkoop, omdat jullie reeds een vast cliënteel hadden (CGVS X, p. 18). U denkt een keer te zijn gediscrimineerd omwille van uw relatie met een vrouw tijdens een sollicitatie omdat u niet werd aangenomen terwijl u wel voldeed aan alle voorwaarden (CGVS X, p. 16). U heeft geen andere problemen gekend gerelateerd aan uw geaardheid of uw relatie in El Salvador (CGVS X, p. 16). Hoewel bijzonder betreutswaardig, zijn de door u aangehaalde incidenten gezien bovenstaande vaststellingen onvoldoende ernstig om gekwalificeerd te worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde artikels, die handelen over de algemene situatie van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador, zijn niet in bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

*Voorts dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om

tot

een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en** wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u en uw partner afgelegde verklaringen en de door jullie overgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd gevisieerd door een misdaadbende. Uit de verklaringen van u en uw partner blijkt nergens dat jullie in de specifieke aandacht van een misdaadbende stonden omwille van jullie geaardheid. Jullie hebben El Salvador verlaten omdat bendelenden sinds begin 2019 het op een deel van jullie inkomsten gemunt hadden nadat ze hadden vastgesteld dat jullie zaak beter begon te draaien (CGVS X, p. 15, 20-21; CGVS X, p. 12-13, 18). Jullie kwamen voordien nooit in contact met bendeleden (CGVS X, p. 19; CGVS X, p. 14). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten in El Salvador (CGVS X, p. 16). U bent niet politiek actief (CGVS X, p. 16). Uw partner was in het verleden, in 2005 en 2012, wel politiek actief in El Salvador (CGVS X, p. 9). Ze bleef nadien lid van een comité, maar uit haar verklaring blijkt niet dat zij of u hier ooit problemen door kenden (CGVS X, p. 9). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die erop zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd. Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat u en uw partner, nadat jullie zaak beter begon te draaien, werden afgeperst door bendeleden (CGVS X, p. 15, 20-21). Jullie betaalden van januari tot juli 2019 50 dollar per twee weken en van juli tot en met september 2019 120 dollar per twee weken. Hoewel de eis tot betaling gepaard zou zijn gegaan met verbale bedreigingen, met name dat jullie hier met niemand over mochten praten, en een dreigbrief (CGVS X, p. 15, 21), moet er worden vastgesteld dat jullie zijn ingegaan op hun vraag en dat u hiermee verdere problemen met de bende verhinderde (CGVS X, p. 20-23). Tussen januari en juli 2020 betaalden jullie elke twee weken 50 dollar, jullie kenden geen andere problemen (CGVS X, p. 20-21). Na de dreigbrief van 29 juli 2019 betaalden jullie elke twee weken 120 dollar tot aan jullie vertrek en ook in deze periode kenden jullie geen andere problemen (CGVS X, p. 23).

Met betrekking tot de gevolgen van de afpersing op uw levensomstandigheden blijkt uit uw verklaringen dat jullie geld genoeg hadden om de 50 dollar en vervolgens de 120 dollar elke twee weken te betalen (CGVS X, p. 23). Uw partner verklaart dat jullie nooit geld hebben moeten lenen om het bedrag te kunnen betalen (CGVS X, p. 10). Jullie woonden in het huis dat eigendom was van uw partner en dat zij gekregen heeft van haar vader (CGVS X, p. 8; CGVS X, p. 5). Jullie hadden gemakkelijk meer dan 2000 dollar spaargeld waarmee jullie de vliegtuigtickets hebben betaald (CGVS X, p. 11). Jullie familieleden die in El Salvador wonen, kennen evenmin (financiële) problemen in El Salvador (CGVS X, p. 7, 23; CGVS X, p. 8). Uit uw verklaringen over uw persoonlijke situatie blijkt dan ook niet dat u in een situatie van extreme armoede was beland, of bij terugkeer zal belanden, waardoor u onmogelijk kon, of zal kunnen, voorzien in uw elementaire levensbehoeften op gebied van voeding, hygiëne en huisvesting. Bovendien dient te worden opgemerkt dat jullie geen bescherming hebben gezocht bij de autoriteiten tegen deze vorm van afpersing. U stelt dat jullie klacht wilden gaan indienen, maar jullie hiervan hebben afgezien nadat een bewaker jullie zei dat het beter was om geen aangifte in te dienen (CGVS X, p. 15). Uit uw verklaring blijkt niet dat u nog verdere stappen heeft ondernomen om bescherming te zoeken in El Salvador, hetgeen de ernst van de door u voorgehouden problemen ondermijnt. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van de afpersing geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat uit uw verklaringen evenmin blijkt dat u, noch uw familieleden, na de moord op uw vader in december 2005 problemen hebben gekend als gevolg van zijn dood, noch met zijn moordenaars (CGVS X, p. 9). Het artikel over de dood van vader dd. 22 december 2005 heeft enkel betrekking op de omstandigheden waarin hij werd gedood en heeft geen betrekking op uw huidige vrees voor vervolging in El Salvador.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart en belastingkaart hebben louter betrekking op uw identiteit. Het document van de universiteit heeft enkel betrekking op de studies die u genoten heeft in El Salvador (CGVS, p. 9). De foto van een koelkast in jullie winkel, de betalingsbewijzen en facturen van de winkel tonen hooguit aan dat jullie een zaak hadden in El Salvador (CGVS, p. 4, 11-12). Er kan uit deze documenten echter geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op <https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.situationsecuritaire20201012.pdf>) en de **"UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador"** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voeren verzoeksters een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet; artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; artikel 13/1 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS, het algemeen beginsel van voorzichtigheid; het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur; van redelijkheid en zorgvuldigheid en van de samenwerkingsplicht.

Na een theoretisch betoog over de door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen argumenteert verzoekster met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus benadrukken verzoeksters vooreerst dat verwerende partij de feiten en het relaas niet betwisten maar dat "zij "de aangehaalde afpersing door bendeleden en de gevolgen" als "niet ernstig en zwaarwichtig genoeg" beschouwt om de subsidiaire bescherming toe te kennen. Er werd geen onderzoek gepleegd naar de

vluchtelingenstatus.” Zij stellen vervolgens dat conform de richtlijnen van het UNHCR personen die worden vervolgd door bendes die de territoriale macht hebben in El Salvador als dusdanig in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus. Zij argumenteren hierover als volgt: *“Men leest immers dat zij die zich verzetten tegen de bendes stevig worden aangepakt (moord met of zonder voorafgaandelijke bedreigingen). In casu, werden de verzoekende partijen afgeperst ter hoogte van 50 dollar om de twee weken van januari tot juli 2019 en, na op 22 juli aan huis te zijn bedreigd ter hoogte van 120 dollar om de twee weken tot het vertrek in september 2019. Daar zij die eerste betaling van 120 dollar niet algeheel konden verzekeren, kregen de verzoekende partijen op 29 juli 2019 een dreigbrief onder de deur geschoven. Volledigheidshalve, wensen de verzoekende partijen te benadrukken dat, als de verwerende partij stelt dat zij nooit moeilijkheden kenden om te betalen zodat er geen sprake is van materiële deprivatie, mevrouw V. verklaarde dat zij 500-600 per maand verdienden met de winkel zodat de betaling van de opgelegde rente van 240 dollar per maand (120 dollar om de twee weken) niet oneindig houdbaar is. De eerste betaling van 120 dollar konden de verzoekende partijen ook niet vervullen. Het is naar aanleiding daarvan dat zij de dreigbrief kregen op 29 juli 2019. Het feit dat zij zich onttrokken aan de vereiste betaling door naar België te komen, vormt bijgevolg evenzeer een soort van verzet tegen de afpersing en dus het gezag van de bende. De verzoekende partijen komen zodoende in aanmerking voor de vluchtelingenstatus.”*

Met betrekking tot hun vrees voor vervolging omwille van hun homoseksualiteit verwijzen verzoeksters vooreerst naar een artikel in The Guardian, *“Abused and ignored LGBTI asylum seekers let down by the system - ‘I felt like I was born again’: first non-binary person granted UK refugee status”*, 30 december 2020; dat handelt over een Britse rechter die een beslissing tot weigering van internationale bescherming van een lid van de LGBT-gemeenschap hervormde dat werd aangevallen door de politie. *“De rechter stelde hierbij dat rekening houdende met achtergrond van het land de aanval van de politie geen andere beweegredenen kon hebben dan homofobie “...”. In dezelfde zin vermeldt Human Rights Watch de dood van Camila Diaz Cordova die na deportatie door de Verenigde Staten werd gedood door de Salvadoraanse politie: “...” (Human Rights Watch, “Every Day I Live in Fear” Violence and Discrimination Against LGBT People in El Salvador, Guatemala, and Honduras, and Obstacles to Asylum in the United States”, 7 oktober 2020). Verder stelt Human Rights Watch dat de persecutiedaden jegens de LGBT-gemeenschap vanwege de politie of andere actoren niet worden vervolgd: “...” (idem). Homoseksualiteit wordt sociaal niet aanvaard “...”.* Over een lesbische vrouw die werd bedreigd en afgeperst en door de MS 13, leest men dat zij overwoog naar de politie te stappen, daar het tevergeefs is *“...”*. Naast het feit dat LGBT-leden in het vizier zitten van bendes en veiligheidsdiensten evenals dat haatmisdaden worden genegeerd door de regering, zijn zij tevens het slachtoffer van discriminatie in rekruteringsprocedures in het kader van tewerkstelling en worden zij er vaker toe gedwongen hun woning te verlaten: *“...”*. Uiteindelijk erkent de verwerende partij zelf dat er een risico voorhanden is voor de LGBT-gemeenschap die een kwetsbaar profiel vertoont en dat zij - en vrouwen - des te meer het slachtoffer zijn van vervolgingsdaden bij terugkeer naar El Salvador: *“...”*. Verzoeksters betogen vervolgens dat dit overeenstemt met de door hen geuite vrees aangezien zij nooit hun homoseksualiteit geopenbaard hebben. Zij benadrukken dat *“zelfs hun families hebben zij nooit aanspraken over hun geaardheid en citeren uit hun verklaringen tijdens hun persoonlijk onderhoud”* (notities PO tweede verzoekster, p. 15; notities PO eerste verzoekster, p. 7 en 8). Zij argumenteren verder dat *“De verzoekende partijen kwamen inderdaad samen buiten, zoals de verwerende partij het stelt, maar ze hielden zich getogen: ...”* (notities PO eerste verzoekster, p. 13 en 14) en wijzen er op dat tweede verzoekster evenzeer melding maakte van discriminatie op het werk *“...”* (notities PO tweede verzoekster, p. 15). Zij stellen dat het voor zich spreekt dat verzoeksters behoren tot een specifiek geviseerde groep door hun homoseksualiteit en dat zij hierdoor reeds worden blootgesteld aan vervolgingsdaden door de overheid zelf.

Met betrekking tot hun gegronde vrees voor vervolging omwille van hun hoedanigheid als terugkeerders en de motivering in de bestreden beslissingen over dit aspect argumenteren zij als volgt: *“Althans wijst dit net op het feit de verzoekende partijen behoren tot een specifiek geviseerde groep met een risico tot vervolging ingeval van terugkeer. Zoals de verwerende partij het erkent, kan de hoedanigheid van terugkeerder ertoe leiden dat de verzoekende partijen het doelwit worden van afpersing (door de bendes). Deze wijze betwist de verwerende partij de aanwezigheid van objectieve elementen generlei, met name de hoedanigheid van terugkeerder, die aan de oorsprong kan liggen tot vervolging. Bij deze wordt dan ook voldaan aan de criteria aangaande het te leveren bewijs om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus”*. Zij verwijzen nog volledigheidshalve naar de UNHCR *“Guidelines”* over asielerzoekers van personen uit El Salvador (p. 28) en stellen dat zoals aangegeven het risico op vervolging nog groter is voor vrouwen en leden van de LGBT-gemeenschap, conform de COI Focus van 9 januari 2020 (p. 11).

Zij betogen vervolgens dat *“de Salvadoraanse overheid niet in staat verkeert haar burgers te beschermen tegen het geweld van de bendes, in tegendeel zijn de overheidsdiensten zelf doordrongen door de bendes, alsnog zijn zij het slachtoffer van hun geweld: “...”* (Human Rights Watch, *“El Salvador - Events of 2020”* en Tariq Zaidi, *“There are few places on earth as dangerous as El Salvador, a country with a population of just 6.5 million people - yet 10% are involved with gangs”*, 22 november 2019, <https://www.theguardian.com/world/2019/nov/22/el-salvador-a-nation-held-hostage-a-photo-essay>); dat de veiligheidsdiensten evenals het gerecht zwak en corrupt zijn: *“...”* (UNHCR *Eligibility Guidelines*, p. 23) en dat dit dan ook de reden is waarom verzoeksters *“hoewel ze zich tot het parket begaven, rechtsommekeer deden wanneer de bewaker hen afraadde klacht in te dienen omdat in gelijkaardige zaken dit tot de dood van aanklagers had geleid: “...”* (notities PO tweede verzoekster, p. 15). Zij stellen dat zij kortom niet kunnen rekenen op doeltreffende bescherming van niet-tijdelijke aard zoals vereist door artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verwijzen verzoeksters vooreerst naar hun specifiek profiel en betogen het volgende: *“De verzoekende partijen verwijzen naar de uiteenzettingen met betrekking tot hun gegronde vrees tot vervolging zowel omwille van hun probleem met de bende MS 13 die hen afperste, als omwille van hun geaardheid als omwille van hun hoedanigheid als returnee lopen de verzoekende partijen ongetwijfeld het risico het slachtoffer te worden van ernstige schade in geval van terugkeer. Ter aanvulling van de uiteenzetting onder punt 6.1, zetten de verzoekende partijen nogmaals in de verf dat terugkerende lesbische vrouwen werd gedood bij terugkeer evenals dat vrouwen en leden van de LGBT-gemeenschap in het kader van de terugkeer nog meer worden gevisieerd dan andere terugkeerders.”* Zij stellen vervolgens dat ook de algemene veiligheidssituatie in El Salvador de toekenning van subsidiaire bescherming verantwoordt. Zij citeren uit een artikel op de website van Foreign Policy van 30 november 2019 en stellen dat *“Dit artikel weerlegt immers de premisse van de verwerende partij volgens de welke het geweld enkel doelgericht is: elke straat kan een misdaadscène worden, elkeen kan verdwijnen, openbare moorden zijn gewoon,... Het geweld bekleedt daarom wel een blindelings karakter. Om het even wie in El Salvador rondloopt kan er het slachtoffer van worden. In die zin leest men tevens in de bevindingen van Human Rights Watch volgens de welke de Staat erin faalt haar burgers te beschermen tegen afpersing, het rekruteren van kinderen en jongeren, het onderbrengen van meisjes en vrouwen in seksuele slavernij, verkrachting,.... door de bendes: “...”* (Human Rights Watch, *“El Salvador - Events of 2018”* »). Verder verwijzen verzoeksters ook naar een artikel op de BBC-website van 27 april 2020 waarin sprake is van 50 moorden in 3 dagen en stellen dat daaruit blijkt dat de macht van de bendes toeneemt in El Salvador in het kader van de pandemie.

Zij besluiten dat *“De verwerende partij is aldus tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de huidige situatie in El Salvador evenals de toenemende macht van bendes met de Coronacrisis. Hierbij wordt evenmin voldaan aan art. 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet. De beslissing van het CGVS is evenmin behoorlijk gemotiveerd conform artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Gelet op de moorden, afpersingen en het geweld vanwege de bendes in het algemeen, die om het even wie kunnen treffen op straat, evenals de verergering van de situatie met de Coronapandemie, dient de verzoekende partijen de subsidiaire bescherming te worden verleend, doch minstens, ondergeschikt de beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden verzonden naar het CGVS voor onderzoek.”*

Verzoekers vragen in hoofddorde hen de vluchtelingenstatus of ondergeschikt minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen.

2.2. Verzoekers voegen de bestreden beslissingen en de aanstelling van het BJB toe aan hun verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verwerende partij legt een eerste aanvullende nota dd. 6 mei 2021 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een update van de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants, hier d.d. 17 december 2020 (hyperlink) wordt ter kennis gebracht.

3.2. Verwerende partij legt een tweede aanvullende nota dd. 17 mei 2021 neer waarbij in toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen worden ter kennis gebracht:

1. Human Rights First, *"Bias-Motivated Violence Against LGBT People in El Salvador"*, 18 januari 2017 (hyperlink);
2. International Women's Media Foundation, *"Portraits of Pride: El Salvador"*, 11 juli 2018 (hyperlink);
3. REDLAC, *"The impact of violence on LGBTI people in the North of Central America"*, september 2019 (hyperlink);
4. Washington Blade, *"San Salvador mayor talks marriage equality in El Salvador during dc trip"*, 15 oktober 2019 (hyperlink);
5. El Faro, *"Camila, the First Transgender Victim to Find Justice in 25 Years"*, Maria Luz Nóchez, 2 oktober 2020 (hyperlink);
6. Human Rights Watch, *"I'm Lucky to Still Be Alive" Violence and Discrimination Against LGBT People in El Salvador"*, januari 2021 (hyperlink);
7. United States Department of State - Bureau of Democracy, Human Rights and Labor, *"El Salvador 2020 Human Rights Report"*, 30 maart 2021, (p.1-2 en p.22-23) (hyperlink).

3.3. Verzoeksters leggen een aanvullende nota dd. 19 mei 2021 neer waarin zij de niet-loyale handelswijze van verwerende partij aanklaagt omdat de aanvullende nota van 160 pagina's pas in de late namiddag van 18 mei 2021 werd overgemaakt aan verzoeksters wat de mogelijkheid om volledig te repliceren op 160 pagina's voor de zitting van de Raad op 21 mei 2021, schaadt. Zij achten de rechten van de verdediging geschonden. Zij stellen evenwel op niet uitvoerige wijze te willen aankaarten dat de bronnen van verwerende partij net benadrukken dat zij door hun behoren tot de LGBT-gemeenschap een reëel risico lopen op vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of minstens tot het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en bespreken vervolgens kort de in de aanvullende nota van verwerende partij aangebrachte bronnen.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Krachtens artikel 48/6 § 1 van de Vreemdelingenwet rust op de verzoeksters om internationale bescherming de verplichting om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek belaste instanties hebben, krachtens diezelfde bepaling, tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met verzoeksters te beoordelen. Deze bepaling is de omzetting van de samenwerkingsplicht tussen de asielinstanties en verzoeksters om internationale bescherming zoals vastgelegd in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna *"Kwalificatierichtlijn"*) en artikel 13, lid 1 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna *Asielprocedurerichtlijn*).

In de zaak *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General* heeft het Hof van Justitie een voor de EU Lidstaten bindende interpretatie gegeven van artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, waarvan de formulering identiek is aan artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn. Het Hof onderscheidt in de door dit artikel omschreven beoordeling van de feiten en omstandigheden van het verzoek om internationale bescherming twee fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de Kwalificatierichtlijn voor de toekenning van internationale bescherming. Volgens artikel 4, lid 1, van die richtlijn dienen normalerwijs de verzoeksters alle elementen tot staving van hun verzoek in te dienen, wat volgens het Hof niet wegneemt dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeksters dient samen te werken. Daaruit volgt dat deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus inhoudt dat, *"indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een*

lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker" (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punt 66).

De samenwerkingsplicht zoals neergelegd in artikel 4, lid 1 van de Kwalificatierichtlijn heeft dus alleen betrekking op de eerste fase, *i.e.* de vaststelling van de feiten en omstandigheden die als bewijselementen tot staving van het asielverzoek kunnen dienen. De tweede fase van de beoordeling van de feiten en omstandigheden, met name het onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en de juridische kwalificatie van de in de eerste fase vastgestelde feiten en bewijselementen in het licht van de beschermingsgronden in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, behoort tot de exclusieve bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties. De samenwerkingsplicht heeft dus geen betrekking op deze tweede fase van de beoordeling van feiten en omstandigheden (HvJ, *MM*, punten 63-65, 67-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeksters. Twijfels over bepaalde aspecten van een verzoek om internationale bescherming ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet dan evenwel gaan over die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeksters bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling

5.1. Verzoeksters leggen hun originele Salvadoraanse paspoorten en identiteitskaarten voor. De Raad stelt vast dat zij hiermee hun identiteit en Salvadoraanse nationaliteit voldoende bewijzen en dat deze ook niet betwist worden door verwerende partij.

5.2. Verzoeksters zijn afkomstig van El Salvador en woonden tot hun vertrek uit dit land in de Colonia Escalon in het departement La Libertad. Tweede verzoekster groeide op in Ciudad Merliot in Santa Tecla waar haar vader op 22 december 2005 om het leven werd gebracht door bendeleden, waarna zij met haar familie eerst naar Zaragoza en daarna naar Santa Tecla verhuisde. Tweede verzoekster legt over de moord op haar vader een persartikel neer dd. 22 december 2005 (administratief dossier, stukken neergelegd door de asielzoeker, stuk 4). Eerste verzoekster werd geboren in Colonia Escalon en ging op haar twintigste alleen wonen in het huis dat zij van haar vader kreeg. Verzoeksters leerden volgens hun verklaringen elkaar kennen op een familiefeest in 2011 en startten een relatie met elkaar in 2014. In 2015 trok tweede verzoekster in bij eerste verzoekster in haar woning in Santa Tecla. (notities PO tweede verzoekster, p. 8). Tweede verzoekster studeerde psychologie tussen 2015 en 2019 maar maakt haar studie niet af en werkte tot haar vertrek uit El Salvador voor verschillende bedrijven. Eerste verzoekster verklaart dat zij een tijdje politiek actief was voor de partij ARENA en dat zij tot januari 2019 voor een bedrijf werkte dat Braziliaanse desserts maakte (notities PO eerste verzoekster, p. 10). Verzoeksters startten in hun huis een mini-winkel op in 2015 waar onder meer alcoholische dranken, sigaretten, belegde broodjes e.d. werden verkocht (notities PO eerste verzoekster, p. 10). Tweede verzoekster stopte met werken in januari 2019 om zich volledig toe te leggen op de winkel die succesvoller werd. Volgens hun verklaringen kwam een bendelid van MS 13 naar hun winkel die hen een renta van 50 dollar per week oplegde wat zij betaalden tot juli 2019. Op 22 juli kwam het bendelid

langs met een ander bendelid die hen zei dat ze vanaf dan 120 dollar per twee weken moesten betalen. Zij besloten naar de politie te stappen maar een politieagent aan de ingang van het politiekantoor raadde hen af om een klacht in te dienen omdat dit slecht kon aflopen voor hen, waarna zij van hun plan afzagen. De volgende keer dat zij renta moesten betalen konden zij enkel 50 dollar betalen. Het bendelid maakte duidelijk dat hij hiermee niet gediend was maar nam het geld aan en ging weg. Op 29 juli 2019 vonden zij een briefje onder de deur van hun huis geschoven waarin verzoeksters met de dood werden bedreigd omdat zij niet betaald hadden. Daarop betaalden verzoeksters de gevraagde 120 dollar elke twee weken tot hun vertrek naar België op 21 september 2019.

5.3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij niet betwist dat verzoeksters het slachtoffer werden van afpersing door bende MS 13. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoeksters hierover consistente en voldoende nauwkeurige verklaringen afleggen die niet in tegenspraak zijn met de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat afpersing door bendes in El Salvador veelvuldig voorkomt en dat met name uitbaters van kleine restaurants en handelaars vaak het doelwit zijn van deze bendes (COI Focus, *Salvador. Situation Sécuritaire*, 12 oktober 2020, p. 14- 15, 30). In zoverre de afpersing door de bende MS 13 niet voldoende zwaarwichtig wordt bevonden om er een reëel risico op ernstige schade uit af te leiden, wijst de Raad op het volgende.

De Raad benadrukt dat algemeen gesteld afpersing op zichzelf niet ernstig genoeg is om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd. Afpersing bereikt als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet. Slechts in (zeer) uitzonderlijke gevallen zal afpersing voldoende ernstig zijn om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd, met name wanneer het slachtoffer erdoor terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, waardoor hij in een toestand van achterstelling zou terechtkomen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (cf. EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 282-283; EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, § 252-254). In zulke gevallen kan worden gesteld dat de mensonwaardige situatie waarin een slachtoffer terechtkomt of kan terechtkomen wordt veroorzaakt of het gevolg is van een intentioneel en opzettelijk menselijk handelen door een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie, aangebracht door beide partijen, blijkt verder dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemene risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld.

Deze algemene overwegingen mogen evenwel het bestaan van een individuele bedreiging in de specifieke omstandigheden van een betrokken geval, die als vervolging of als ernstige schade kan worden aangemerkt, niet verhelen.

Bij het identificeren van de aard van de precieze risico's waaraan een verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst kan worden blootgesteld, mag de oorspronkelijke reden voor het risico bijgevolg niet worden verward met het actuele risico zelf of de evolutie van het risico in de tijd.

In casu wordt niet betwist dat verzoeksters werden afgeperst door leden van de bende MS 13 en dat deze afpersingen gepaard gingen met doodsb bedreigingen. De Raad neemt ook in acht dat verzoeksters, zoals aangehaald in het verzoekschrift als lesbisch koppel een kwetsbaar profiel hebben.

De commissaris-generaal beperkt zijn onderzoek echter tot een beoordeling van de reeds ondergane afpersing. Zijn redenering komt er op neer dat er *in casu* voor verzoeksters geen nood is aan internationale bescherming omdat zij ingingen op de vraag van de bendeleden en zij telkens probleemloos het bedrag konden betalen. Hieruit blijkt echter niet dat de commissaris-generaal op een objectieve en prospectieve wijze is nagaan of verzoeksters, gelet op hun individuele omstandigheden, bij terugkeer naar El Salvador een risico voor hun leven of onmenselijke of vernederende behandeling lopen als gevolg van de afpersing en bedreigingen door bende MS 13.

Er moet op een objectieve en toekomstgerichte wijze nagegaan worden of verzoeksters, gelet op hun individuele omstandigheden, bij terugkeer naar El Salvador een risico voor onmenselijke behandeling lopen als gevolg van de afpersing en bedreigingen in het verleden door MS 13.

Er kan immers worden geargumenteed dat verzoeksters de bende MS 13 hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en zich onvindbaar te maken voor verdere afpersing. De vraag is dan ook of de risico's voor verzoeksters bij terugkeer in die mate geëvolueerd zijn en wat de mate van waarschijnlijkheid is dat de eerder geformuleerde doodsb bedreigingen ook zullen worden uitgevoerd of dat zij anderszins aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zal worden onderworpen. De Raad stelt vast dat de objectieve landeninformatie die beide partijen voorleggen op deze vraag geen duidelijk antwoord biedt.

In de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 kan worden gelezen dat het niet betalen of met vertraging betalen van renta kan worden gezien als een daad van verzet tegen het gezag van de bende en een vorm van geweld tot gevolg kan hebben, zoals de ontvoering van een familielid, de dood of verdwijning. Verder blijkt dat hoe langer de niet-betaling in de tijd duurt, des te meer de risico's verhogen en zich kunnen uitstrekken tot familieleden (p. 16). Ook de "*UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016 (hierna 'UNHCR Guidelines') vermelden dat de weigering om afpersingsgeld te betalen door de bendes kan worden geconstrueerd als een daad van verzet (p. 29) en dat personen die weigeren om te betalen of die betaling uitstellen, kunnen worden onderworpen aan bedreigingen en geweld, inclusief hun werknemers, zakenpartners of familieleden.

Deze bedreigingen en geweld kunnen snel escaleren met elk voortgezet uitstel of weigering van betaling waarbij melding wordt gemaakt van personen die in zulke omstandigheden werden gedood door de bendes. Voorts blijkt ook dat het afpersingsgeld vaak wordt verhoogd zonder waarschuwing, soms met de bedoeling om een zaak failliet te laten gaan zodat de bende het kan overnemen (p. 31). Er wordt in de voormelde COI Focus en de UNHCR "*Guidelines*" evenwel niet concreet verduidelijkt of Salvadoranen die naar het buitenland zijn gegaan om aan afpersing te ontsnappen, bij terugkeer door de bendes worden beschouwd als personen die hun eisen hebben getrotseerd door El Salvador te verlaten en de facto te hebben geweigerd om verder afpersingsgeld te betalen. Evenmin wordt verduidelijkt wat de risico's in deze specifieke omstandigheden kunnen zijn of zijn er voldoende elementen die toelaten de mogelijke reactie van de bendes in zulke specifieke omstandigheden in te schatten. De UNHCR "*Guidelines*" stellen slechts zeer algemeen: "*In some cases, deportees and other returnees who left the country due to insecurity or threats have been killed by gangs shortly after arrival in El Salvador*" (p. 28) (In enkele zaken werden gedepoteerden en andere terugkeerders die het land wegens de onveiligheid of bedreigingen hebben verlaten kort na hun aankomst in El Salvador door bendes gedood, eigen vertaling). De landeninformatie die ter beschikking werd gesteld van de Raad bevat overigens geen concrete informatie over de werkwijze van de bendes in de wijken die onder hun controle staan, met name of de bendes een systeem hanteren dat hen toelaat de betalingen van renta bij te houden en te controleren.

Uit de voorliggende landeninformatie, met name de COI Focus "*El Salvador. Retour au pays des ressortissants*" van 9 januari 2020 en de door middel van een aanvullende nota door verwerende partij neergelegde COI Focus, "*Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire*" van 17 december 2020, blijkt verder dat het inschatten van de risico's voor Salvadoranen bij terugkeer naar El Salvador een complex gegeven blijkt te zijn dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. In het bijzonder kan in de voormelde COI Focus het volgende worden gelezen:

Uit een rapport van het Refugee Law Initiative van september 2018 blijkt dat het risico voor terugkerende Salvadoranen niet minder is dan het risico dat bestond bij vertrek uit het land, en zelfs kan toenemen bij terugkeer. De door Cedoca geconsulteerde bronnen stellen verder op algemene wijze dat Salvadoranen die het land hebben ontvlucht wegens veiligheidsredenen die verband houden met de bendes, bij terugkeer het risico lopen om dezelfde veiligheidsproblemen te zullen terugvinden (COI Focus 9 januari, p. 11). Terugkerende Salvadoranen kunnen worden geviséerd bij hun terugkeer,

bijvoorbeeld omdat zij reeds het voorwerp vormden van bedreigingen bij hun vertrek (COI Focus 9 januari 2020, p. 12).

Een rechter uit Costa Rica verklaarde aan Cedoca dat bendes, wegens hun territoriale controle over de wijken, weten welke personen in het buitenland hebben gewerkt en/of geldoverschrijvingen hebben uitgevoerd alsook dat Salvadoranen die een tijd in het buitenland hebben verbleven bij terugkeer het voorwerp kunnen zijn van bedreigingen door bendes (COI Focus 9 januari 2020, p. 13 en 17).

In een rapport van september 2018 van de organisaties Cristosal en IDMC bevestigen meerdere personen dat, eens teruggekeerd naar El Salvador, zij met dezelfde gevaren worden geconfronteerd als diegene die hebben geleid tot hun vertrek en dat zij bij terugkeer worden bedreigd. Re-integratie is vaak onsuccesvol wegens de voortdurende bedreigingen (COI Focus 9 januari 2020 p. 17-18).

Adriana Velaszques, internationale onderzoekster in migratie en ontwikkeling legt in een email van 23 oktober 2020 uit dat volgens haar niet elke Salvadoraan die terugkeert een doelwit van het geweld is. Enkel zij die geprobeerd hebben aan de bendes te ontsnappen door te migreren kunnen bij terugkeer een latent risico lopen om problemen te hebben. Zij stelt dat zij die het land verlaten hebben omwille van problemen met de bende omwille van het feit dat verondersteld wordt dat zij zich verzet hebben tegen de bende op de zwarte lijst van de bendes terechtkomen die hen verder vervolgen bij terugkeer. Zij preciseert dat niet zozeer de lengte van het verblijf, dan wel de specifieke reden van het vertrek determinerend zijn voor het risico (COI Focus 17 december 2020, p. 20). Tiziano Breda, onderzoekster voor Centraal Amerika bij ICG antwoordt in dezelfde zin in een email van 24 oktober 2020 (idem). Ook Georgina Cisneros, onderzoekster bij FundaUngo stelt in een email van 30 oktober 2020 dat terugkerende migranten als dusdanig geen specifiek doelwit van het geweld zijn maar dat indien de reden voor migratie verband hield met geweld ondergaan in El Salvador, de veiligheid in geval van terugkeer kan verslechterd zijn.

Volgens haar kunnen personen die die naar El Salvador terugkeren na een lange periode in het buitenland vaak niet langer terugvallen op een sociaal netwerk, wat hun re-integratie bemoeilijkt, *a fortiori* wanneer zij het land hebben verlaten omwille van veiligheidsredenen. Indien een persoon terugkeert na een korte periode is het waarschijnlijk dat hij of zij geconfronteerd wordt met dezelfde situatie in zijn of haar gemeenschap maat dit is volgens haar bij uitstek gevaarlijk indien het geweld de oorzaak was van het vertrek van de betrokkene uit El Salvador. Zij wijst er ook dat de spanningen in de gemeenschap kunnen verhogen indien het geweten is dat de betrokkene geprobeerd heeft te ontsnappen aan het geweld dat het gevolg is van bedreigingen door de bende, waardoor de betrokkene het slachtoffer kan worden van represailles en het geweld zich kan concretiseren (COI Focus 17 december 2020, p. 21).

Veronica Reyna, van de "*direction des droits de l'homme du Servicio Social Pasionista*" (SSPAS), die in mei 2019 gecontacteerd werd door Cedoca, stelde dat terugkeerders zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als de andere Salvadoranen, tenzij het evident is dat hun koopkracht of vermogen is gewijzigd waarna zij door bendes en criminele groeperingen kunnen worden gevisieerd met het oog op afpersing (COI Focus 9 januari 2020 p. 14). Zij stelde verder ook dat mensen die het land hebben verlaten vanwege bedreigingen van bendes of staatsactoren een reëel risico lopen, aangezien de territoriale reikwijdte van het land klein is en de bendes bijna over het hele grondgebied aanwezig zijn. Een doodsb bedreiging kan volgens haar heel gemakkelijk worden uitgevoerd bij iemand die niet over de middelen beschikt om zijn levensomstandigheden wezenlijk te veranderen. Wanneer iemand niet over een hoge koopkracht beschikt, kan hij zijn persoonlijke veiligheid niet garanderen, noch zijn leven effectief beschermen (COI Focus 9 januari 2020, p. 18).

Karla Rodriguez, de nationale coördinatrice van de organisatie Cristosal, die in juni 2019 door Cedoca gecontacteerd werd, gaf ook aan dat terugkeerders die niet noodzakelijk het land hebben verlaten om redenen die verband houden met geweld, dezelfde kwetsbaarheid kennen als Salvadoranen die bleven. Zij nuanceert evenwel dat terugkeerders kunnen worden beschouwd als een mogelijk doelwit van afpersing omdat zij als vermogend worden gezien. Dit risico verhoogt wanneer de betrokkene een eigen zaak begint (COI Focus 9 januari 2020, p. 14 en 20). Een onderzoeker van de Universidad Centroamericana (UCA) bevestigt op 5 november 2019 deze bevindingen aan Cedoca (COI Focus 9 januari 2020 p. 20). Karla Rodriguez onderscheidt verder in een email van 12 november 2020 twee categorieën. Personen die El Salvador verlieten omwille van een reden die concreet verband houdt met het geweld kunnen hiermee opnieuw geconfronteerd worden, ongeacht de tijd die zij in het buitenland doorbrachten. Dit is vooral zo in geval van doodsb bedreigingen omdat deze over het algemeen blijven bestaan totdat zij worden uitgevoerd. Personen die El Salvador niet hebben verlaten omwille van het geweld en die bij terugkeer een kleine onderneming beginnen kunnen het slachtoffer worden van afpersing of andere misdrijven. Volgens haar heeft de duur van het verblijf in het buitenland geen invloed op een eventuele situatie van geweld bij terugkeer. Gevraagd of het geweld kan verergeren na terugkeer bij wijze van represaille omdat de betrokkene naar het buitenland vluchtte, herinnert deze

onderzoekster er aan dat de initiële geweldsituatie niet verdwenen is en dat de geweldsituatie in El Salvador verslechterd is (COI Focus 17 december 2020, p. 21).

Miguel Montenegro, directeur van de “*Comisión de Derechos Humanos de El Salvador (CDHES)*”, gecontacteerd door Cedoca in juni 2019, liet weten dat er gevallen kunnen bestaan van terugkeerders die worden afgeperst, maar dit niet aangeven uit angst voor hun leven (COI Focus 9 januari 2020, p. 14).

Een vertegenwoordiger van IOM deelde op 21 november 2019 en 16 november 2020 aan Cedoca mee dat er zeker profielen van terugkeerders zijn die bij terugkeer meer risico lopen / meer kwetsbaar zijn dan anderen. Dit houdt volgens hem niet noodzakelijkerwijs verband met het feit dat ze zijn gemigreerd, maar meestal met de bestaande kwetsbare omstandigheden die al in het land aanwezig waren. Hij geeft hierbij (onder meer) als voorbeeld terugkeerders die El Salvador verlaten hebben omwille van bedreigingen of afpersingen door bendes (COI Focus 9 januari 2020, p. 21 en COI Focus 17 december 2020, p. 21).

De Belgische ambassade te Panama, verantwoordelijk voor El Salvador, stelde op 11 december 2019 geen weet te hebben van het bestaan van verhoogde risico's voor Salvadoranen die terugkeren in vergelijking met Salvadoranen die niet zijn gemigreerd (COI Focus 9 januari 2020, p. 21). Een rapport van Unicef van augustus 2018 benadrukt dan weer dat kinderen en hun families die gevlucht zijn voor geweldsbedreigingen een verhoogd risico kunnen lopen bij terugkeer. Een ander rapport uit 2019 van “*Sistema de Monitoreo Desplazamiento Forzado en El Triangulo Norte de Centroamérica*” vermeldt, zonder veel details, dat voor personen die de onveiligheid ontvlucht zijn, een terugkeer de factoren die initieel hebben geleid tot hun vlucht, kan verergeren (COI Focus 9 januari 2020, p. 21).

De voorliggende informatie blijft echter zeer algemeen, weinig eenduidig en laat niet toe op voldoende concrete wijze de precieze risico's bij terugkeer in te schatten voor Salvadoranen die werden afgeperst en om die reden naar het buitenland zijn gevlucht.

Uit het voorgaande blijkt dat een nader onderzoek zich opdringt en dat het de Raad aldus aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming van de bestreden beslissingen en zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om zelf dit onderzoek uit te voeren. Wegens het ontbreken van een eigen onderzoeksbevoegdheid, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekers niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en *ex nunc* onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

In de huidige stand van de procedure volstaan bovenstaande vaststellingen om de overige aangevoerde grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 januari 2021 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

K. POLLET